הגדה של פסח

הגדה של פסח

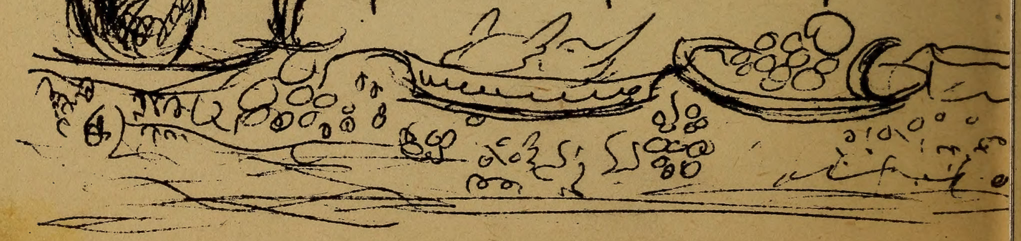
גשר תש"א

קבוצת הנוער העובד

כל דכפין

ייתי וייכול, כל דצריך ייתי ויפסח
אם נכרי פה אתה ואין לך מבטח,
בדרך הרחוקה אם כוחך תשש-
ארור הגבר אסמיו לא יפתח
מפתו לא יעניק לעני, לרש
כל דכפין ייתי וייכול כל דצריך
ייתי ויפסח, לדבר אל כי תצמא
ונפשך תכלה לאור יה כצפור
נלכדה בפח- עשיר אנוכי ברוח
ולא אכלה, וקמת ובאת אחינו המך.
ואם עיים מקדשך על מזבחו ואדניו
ואם גלה כבוד אל ונעלו ענניו
ונשאה הרוח תקותך כמוש —
אשפוך עליך טל תחיה ועדניו,
ורפא לך אחי - חזק ואמץ

מנגני צרותינו

שאול, נקרא לך, אלהים, התשמע קו-
לנו?
מכלאי מחנק השלכנו בם שדודים
ודרוסים, משדות הפקר בין גבולות,
בכלבי הפקר נודד בם ואין מאסף,
מטחב סתיו יערות מפלט נבקש
ולא נמצא שם,
מאלם ספינות שחורות, גולשות
במחשך לאין חוף,
ממוקדי בתי כנסיות בידי נבלים
חוללו,
מחבלי הרכבות תחת שוט הנוגש
מעלבון ישישים, מחרדת עוללים
מענות נשים עדינות לך
אלהים אבי כל היצור, שוועה —
עד מתי, כוס היגוני
ואי גאולה לישראל

ידע תדע כ

כי גר יהיה זרעך בארץ
לא להם ועבדום ארבע
מאות שנה ואחרי כן יצאו
ברכוש גדול

עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו
ה' אלהינו ביד חזקה ובזרוע נטויה: וירעו
לנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבודה
קשה: וישימו עליו שרי מסים למען ענותו
בסבלותם

והיא שעמדה לאבותינו ולנו שלא

אחד בלבד עמד עלינו לכלותינו והקדוש
ברוך הוא מצילנו מידם

לך בוא מצרימה

את אל הנענים והאומללים אל כל הנא-
חים והנדכאים ואמרת אליהם כי
בדים הם - והם לא יבינו; ואמרת
הם כי אמללים הם - והם לא
דעו, וכי גדול עניים וגדולים מכאו
ביהם ונורא לחצם - והם לבד
אמינו; ופקחת את עיניהם בחזק יד
על כל לחצם ועל כל עניים - וגאלת
אותם.

ועם רב ימשך אחריך מקרב
ארץ אשר לא ידעת ואשר לא ידען
עוד, ומקרב כל העם סביב אשר
רע ימר להם, והיית לאב המון אדו
יב ולראש שבטיו ועשית מן התולעים
אדם, ומן האדם - עם ומעפרות
רוח ל -

היום אתם יוצאים בחודש האביב

את היום הזה אשר יצאתם
ממצרים מבית עבדים

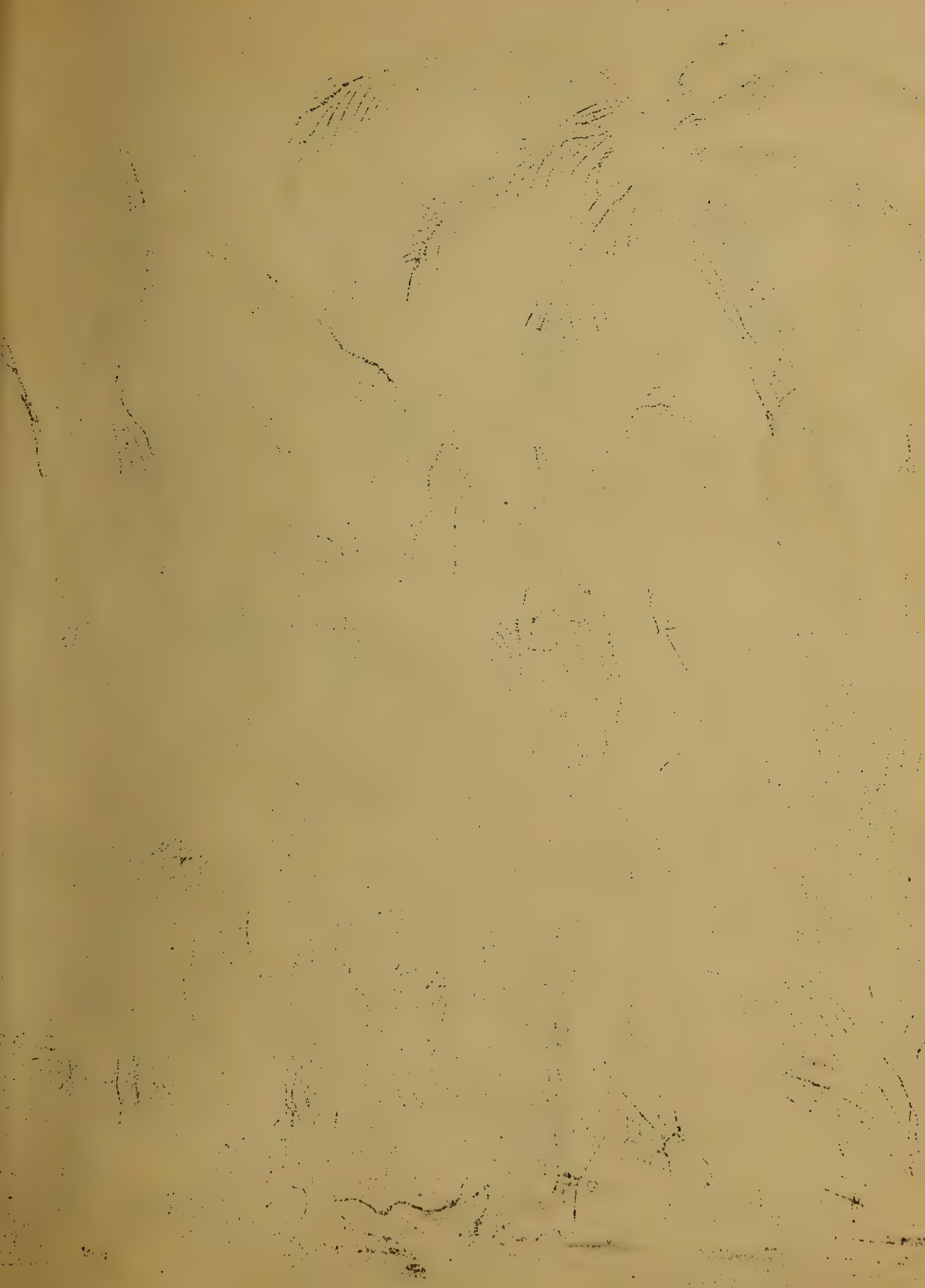
בכל דור ודור חיב אדם לראות
את עצמו כאלו הוא יוצא
ממצרים

בלבבו ישמע קול אלה דובר
לך אל ארץ חדשה
צדקת ה עובד

עבדים היינו עתה
בני חורין

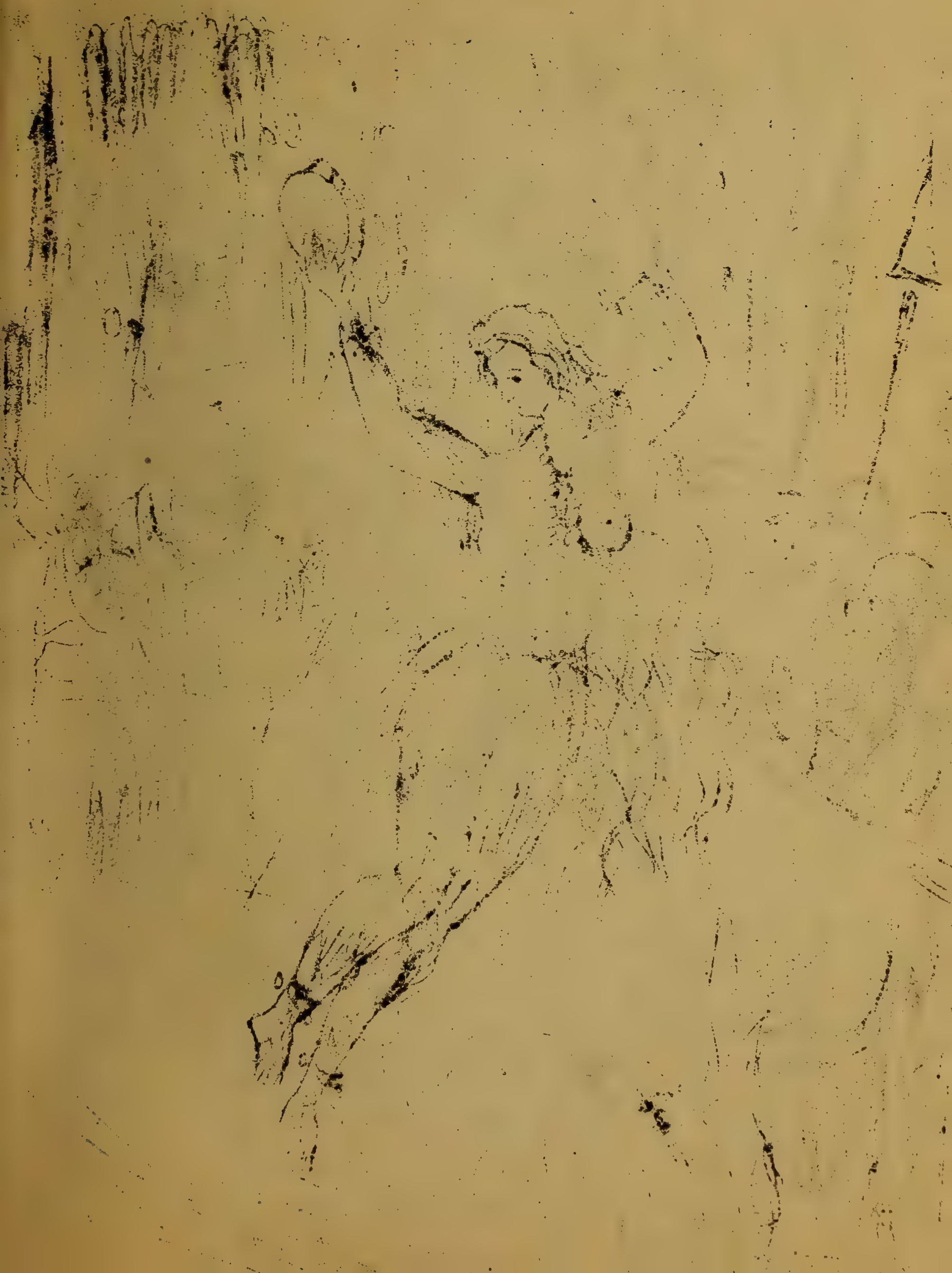

אשירה
לה' כי גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים

בצאת ישראל
ממצרים
בית יעקב מעם
לועז היתה
יהודה לקדשו
ישראל ממשלותיו
הים ראה וינס
הירדן יסוב לאחור
ההרים
רקדו כאילים
גבעות
כבני צאן

אל הארץ
וקצרתם
את קצירה
והבאתם את
עמר ראשית
קצירכם: אֶרֶץ
חטה ושעורה
ארץ זבת
חלב ודבש

ציץ קמה ורוח בר שטיח פז על גיא
והר. שיר צפור בנועם צליל רוח
רך צוהל בגיל: „בוא מגל עליז
וקל, קצר זהב שלום עמל
שבלים נעורת כבדות ערמות
מתרוממות. מי זה טס כנשר עם
מקצרה על שדה הפז אברותיה
הומות. השבלים רועדות
הקוצרות בעטרות בזוהר
חן עוברות שורות. עגלות
ושבלים בטור יסעו כגמלים
זיו ברכה בגרן נח. ערמה מזבח
צח. עוד מעט יהום מורג
דק דק דק

הלא פרי עמלנו

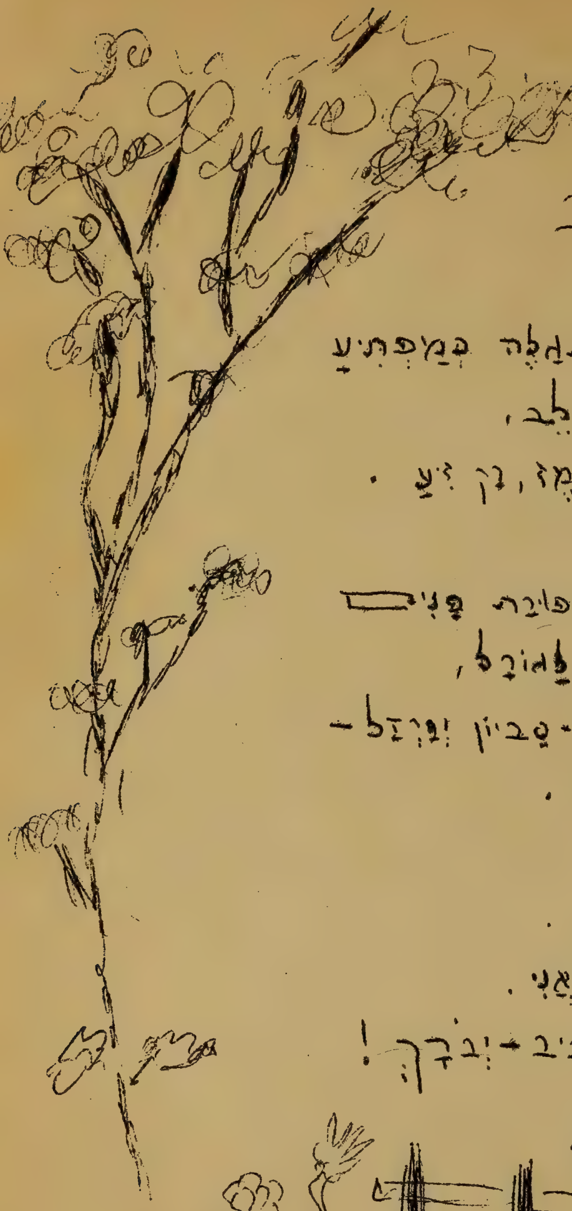
ראינו עמלנו בעמל הנמלים
כל איש יביא כעמר אלומות
גדיש דגן יקום לתלפיות
ושבלים פנימה השבלים

ראינו עמלנו זה עמל הנמלים
כן יהבה לו יברך כפלים
משמני הארץ ומטל שמים
עם שבלים פנימה השבלים

ראינו עמלנו הוא עמל הנמלים
שמרו איפוא, אחים אוגרי הבר
ליום מצור יצוט אויב וצר
השבלים פנימה השבלים

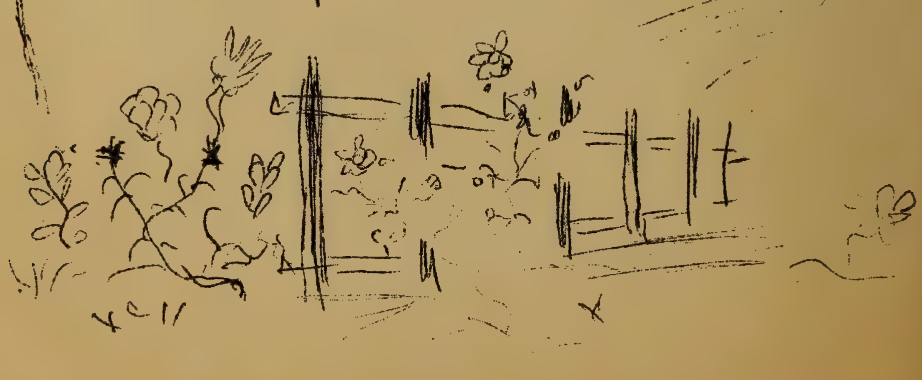

אביב

בזה משודו: מתגלה במפתיע
ומשיח, משיח ללב,
בלי אמר בלי רמז, בלי זיע.

אל גדר החוה, אפורת פנים
רבת הכנעה לגורל,
קבצנים עלובים - סביון וחרדל -
נדחקים בסף.

עץ הגנה - ואני.
עוף השמים - ואני.
שהגיענו לחג האביב - יברך!

מה יפית האביב בשדה באחו
הניצנים יפרחו צהלת חיים סביב
מה יפית האביב מה נעמת האביב

מה יפית העולם ים דגן פתור
יך גלים ברוח ומאירים פני האגם
מה יפית העולם מה נעמת העולם

מה יפית בקר אור כל ענף כל עשב
ישת מטל הכסף ישתו טל יפיצו מור
מה יפית בקר אור מה נעמת בקר

ד

הגשם חלף הלך לו עננים
התפזרו ואינם השדות מוריקים
רמ ש ג ש ג י

כי הנה הסתו
עבר הגשם חלף הלך
לו הנצנים נראו בארץ
עת הזמיר הגיע וקול התור
נשמע בארצנו התאנה
שועלים קטנים מחבלים
כרמים וכרמנו סמדר נשכימה
לכרמים נראה אם פרחה
הגפן הנצו רמונים. הדודאים
נתנו ריח ועל פתחינו מגדים חדשים
גם ישנים

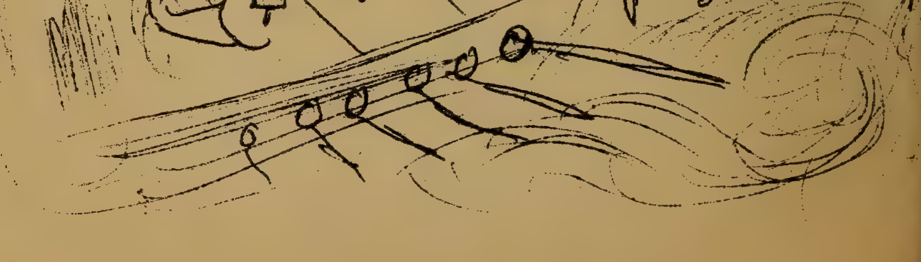
על חוף ים התכלת. ירח
כפגום טיל בין קרעי עננים. גלי
ים הזו קצף. שירות שירודת
נמתחו הצללים בין גבעות החול
צל אחר צל בלא הגה, בלא קול.
פתאום עמד אחד ועמדה השירה
כלה. לפתע נער תרמילו מעל כתפיו
וחרדה דממת הליל מקול בכי. את
עצמו לארץ השליך, ואת פיו אל חולות
החוף הצמיד ומתוך הדממה עלה קולו
ברעדה: „את עפר הארץ אנשק, את
כפות רגליכם, אחים!"

הייתה זו שיירת הגרן
הנמשכת מהרבי יהודה
הלוי ועד הנערים הללו

בברית העפלה

מה פשר גלים הצפים כגויות? מה אות הענן
הרומז כמגרש? — מים אלי ים מפליגות אניות
הלילה ארחן הוא, דגלן הוא הרז... ולמה הלב
לנתבן כה שואל? ואיכה הלחש יגיע עדי? — אחיך
אנו, גולי ישראל, שנואי כל אנוש ורדופי אל שדי:
הן פה המולדת ופה הוא החוף, ולמה לא חבל
תשליכו לעגון? — לבת היום ירחיקונו, הרחק
ידחוף, עבדי גורלנו שכורי הגאון... ולמה בגאים
קולכם כה יעף, וחורים הפנים
כנרות של שעוה? — מושב אנשים:
אכל הרעב, אח מת אחר מת בגלים
כבר טבע... ואיכה באופל תשובו לנדוד
ואנה ינוע ארחכם הקטן? — אנחנו קמים
בזמנם, בדורות אנה הנה צופים

לספון כי הגיע

ויצא חטר מגזע ישי
ונצר משרשיו
יפרה ושפט בצדק
דלים והוכיח במישור
לענוי ארץ. והיה
הצדק אזור מתניו
והאמונה אזור חלציו
וגר זאב עם כבש
ונמר עם גדי ירבץ
ועגל כפיר ומריא יחדו
ונער קטן נוהג בם
לא ירעו ולא ישחי-
-תו בכל הר קדשי

